

vendigvis findes påkrævet, at afgørelse træffes af det samlede råd.

For at imødekomme rådets ønske om at kunne indføre en mere smidig arbejdsgang foreslås der indført en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om, at visse nærmere fastlagte afgørelser kan træffes af en mindre kreds af rådsmedlemmer eller af formanden eller sekretariatet. Det forudsættes, at sådanne regler i givet fald fastsættes efter forhandling med Rådet for Dyreforsøg.

Til nr. 13

Forslaget tilsigter at give Dyreforsøgstilsynet bedre grundlag for i forbindelse med inspektioner at undersøge, om lovens regler og vilkårene i en given dyreforsøgstilladelse overholdes af forsøgsudøveren.

Rådet for Dyreforsøg har i sin udtalelse til Justitsministeriet udtrykt ønske om, at der i loven indføres hjemmel til, at forsøg kan demonstreres for tilsynet under en inspektion, uanset at der ellers ikke skulle være udført forsøg på det pågældende tidspunkt.

Det foreslås derfor, at Dyreforsøgstilsynet i forbindelse med inspektioner kan forlange sådanne demonstrationer foretaget. Der kan f.eks. være tale om, at tilsynet forlanger et forsøg startet op på forskellige tidspunkter inden en planlagt inspektion med henblik på, at tilsynet kan få lejlighed til at iagttage forsøget i dets forskellige faser.

Til nr. 14

Efter § 15, stk. 1, betales der for tilladelser til dyreforsøg 2.500 kr. For hvert af de følgende påbegyndte år betales 500 kr.

Det foreslås tilføjet til bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr.

Den foreslåede hjemmel tænkes navnlig udnyttet til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang ændringer i og udvidelse af en tilladelse medfører pligt til at betale gebyr.

Dyreforsøgstilsynet har oplyst, at der jævnligt opstår behov for ændringer i en tilladelse, f.eks. fordi antallet af dyr i tilladelsen ønskes forøget, eller fordi forsøget strækker sig ud over den periode, der er fastsat i tilladelsen.

Når der er tale om mindre ændringer i den oprindelige tilladelse, som ikke forrykker Dyreforsøgstilsynets grundlag for at meddele tilladelse, kan det forekomme mindre rimeligt, at der skal betales nyt gebyr. Der bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse åbnes mulighed for at undlade gebyrprokrævning i sådanne tilfælde.

Til nr. 15

Der foreslås en ændring af lovens straffebestemmelse, således at også staten kan straffes for overtrædelse af loven.

Dette er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 4, hvorefter Dyreforsøgstilsynet skal kunne bestemme, at ansvaret for staldes og forsøgslokalers indretning og drift, dyrenes pasning eller journalføringen skal påhvile den pågældende virksomhed eller institution eller en dér ansat eller antaget person.

Da bestemmelsen også vil omfatte statslige institutioner, foreslås det tilføjet i straffebestemmelsen, at også staten kan straffes for overtrædelse af lovens bestemmelser.

De strafferetlige ansvarsregler i lovens § 16 er ikke begrænset til indehaveren af dyreforsøgstilladelsen, og også personer, der pålægges ansvar i medfør af den foreslåede § 2, stk. 2, vil kunne straffes i medfør af denne bestemmelse.

Det bemærkes, at der også i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 739 af 6. december 1988 om føring af journal over og indberetning om dyreforsøg og i bekendtgørelse nr. 333 af 18. maj 1990 om forsøgsdyrs pasning og opstaldning og om udryddelsestruede og vildtlevende dyr til forsøg m.v. er fastsat straffebestemmelser.

Til nr. 16

Lovforslaget har til formål at tilpasse lovens bestemmelser til de ønsker og behov, der løbende er opstået i forbindelse med reglernes anvendelse i de 5 år, loven har været i kraft.

På baggrund af den nu foreslåede justering findes der ikke længere behov for lovens revisionsbestemmelse, og bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

### Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 1993, således at de nye regler finder anvendelse på ansøgninger om tilladelse til dyreforsøg, der indkommer til Dyreforsøgstilsynet efter denne dato.

Som anført i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, indebærer en fortolkning af lovens anvendelsesområde i overensstemmelse med Europarådskonventionen, at et forsøg er omfattet af loven, såfremt det forårsager smerte, lidelse eller angst mindst på niveau med den smerte, lidelse eller angst, der forårsages ved, at en kanyle indføres i dyrets krop. Det betyder, at der til en række aktiviteter, som tidligere kunne udføres uden tilladelse, fremover vil blive stillet krav om tilladelse efter loven.

For at give de pågældende forsøgsudøvere lejlighed til at tilpasse deres aktiviteter til lovens regler og